

Napsugár-csízó

Vándorol a napsugár:
magát ontja bőven!
Merre szállhat, merre jár
a tág esztendőben?

Télidőn a napsugár
jégcsapokon csúszkál,
arcot csípked, pirult cimpát
veresebbre húzgál.

Majd a csillogó havon
farsangolni illan:
köddel tömött felhők közül
néha visszavillan.

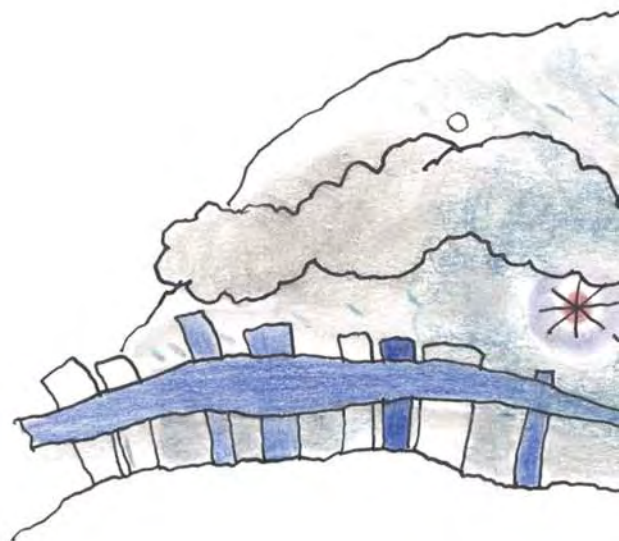
Tavasszal a napsugár,
ha a fagy felenged,
tenyerében madárfüttyöt,
rügyeket melenget.

Örömeben ficáncol,
ághegyen cikázik –
szirmot rezzent, pillét lehel,
fűre fekszik, játszik.

Nyáridőn a napsugár
zöldet özönöltet:
záporokkal lomboztatja,
zörgeti a földet.

Patak hátán csörgedez,
búzatáblán csordul,
s tarlót tikkaszt, ha jókedve
hevesebbre fordul.

Ősszel víg a napsugár:
szüretkor gerezdet
szopogat, s az öreg lugas
résein bereszket.

Rét fölött, a légen át
falevelet lenget:
rozsdás erdők terebélyén
rideg szelet penget.

Tél jön ismét, már a fény
széncinkét diderget,
s deres égig ragyogtatja
még a déli kerttet...

Vándorol a napsugár
egész esztendőben:
merre járhat, merre száll
szét a tág időben?

Boldogasszony hava

Haranglábon varjak törvényt zsinatolnak,
Havak alatt falka ösvényt szimatolgat...
Monostori dűlőn böllér disznót perzsel –
Kondul üres mennybolt, mint templomi persely.

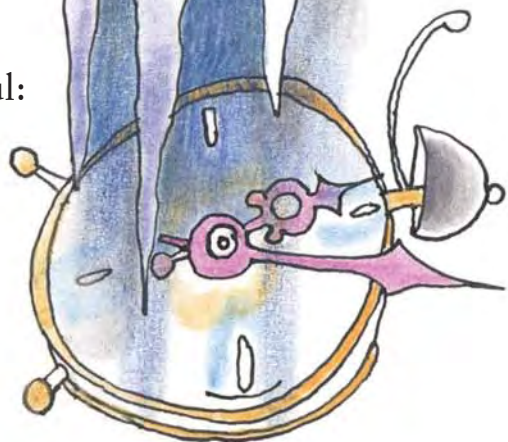

Erdélyi tél

Mindent befújnak, fednek zord havak.
Jégcsap-szakáll csüng bölcs kunyhó-ereszrül:
Karmos szelek zimankót hordanak
Aggult időben, Erdélyen keresztül.

Vén fák az erdőn fölcsikorganak,
Húnyt csillagképek régi fénye rezdül,
S az égi órák visszaforganak...

Aggult időben, Erdélyen keresztül
Karmos szelek zimankót hordanak,
Jégcsap-szakáll csüng bölcs kunyhó-ereszrül:
Mindent befújnak, fednek zord havak.

Tibeti gyermekdal

Szépen kérlek, Nagy Hódémon,
Ne fújj át rozzant bódémon,
Mert az nékem magtár, raktár,
Holdnaptárral pörgő kaptár!
Benne prémek, arak, jakvaj –
Jaj, ne érje harag, vak baj!
Ne törj át keskeny bódémon:
Esdőn esdek, Szent Hódémon!

Télutó

Jöjj, tavasz, ó, gyere, jöjj el!
Fölhagy a medve a böjttel:
barlangból kifelé mászkál,
mancsa ma négyfele császkál!

Csúszik a jégen a medve,
hempereg elheveredve:
hófoltot szimatol, dörmög,
s megy köszörülni a körmöt.

Medve sem érti – mivégre
bámul a medve az égre?
Keskeny még a sugár – csalfán
nem nyalogatja a talpán!

Jó tavasz, ó, gyere tényleg!
Medve örüljön a fénynek:
már ezután sose fázzék,
fák derekán citerázzék!

Farsangi bolondságok

Szamos-lankán bagolyul
Beszélnek a szarkák,
Birkák nyírják a juhászt
S a komondor farkát.
Kolozsvártól Szatmárig
Csépelik a barkát,
Szamár csapol kolbászból
Ünnepi kadarkát...

Maros partján a medvék
Erdészt legelésznek,
Ürgelyukban alispán
S berbécs egerészget.
Gernyeszegen hat kandúr
Gerlét begyerészget,
Sáromberkén sarkantyús
Kecskék lepetéznek.

Olt partján a csíkiak
Verebet patkolnak,
Csíkásznak a csikaszkok,
Vén csukák papolnak.
Háromszéken kocsonyát
Fakutyák csaholnak,
Holnaptól a disznók is
Ugatják a holdat.

A Küküllők mentiben
Kopik a lúd talpa:
Láncos ökör sem pihen,
Agg üsző sem csalfa!
Bikafalván s Bögözön
Túl fekszik Betfalva:
Táncra pördül, kurjongat,
Aki nincs meghalva!

